wmptm 1897 91

nia. Tak się jednak złożyło, że właśnie w tych zadaniach, które mnie osobiście stosunkowo mniej przypadły do gustu, szczególnie ładne są rysunki, wszędzie zresztą staranne i dobrze wykonane, za co należy się dodatkowa pochwała Wydawnictwu, które zapewniło cennej książce doskonałą szatę graficzną.

Na zakończenie pozwolę sobie wysunąć dezyderat, by *Sto zadań* Steinhausa nie pozostało unikatem w swoim rodzaju, by raczej było początkiem bardzo potrzebnej i przydatnej serii zbiorów zadań i problemów, mających na celu popularyzację matematyki.

A. Bielecki

Franciszek Leja, *Teoria funkcji analitycznych*, Biblioteka Matematyczna t. 14 (1957), str. 558.

Książka stanowi wykład teorii funkcji w rozmiarach największych, jakie ukazały się dotychczas w języku polskim. W ramach powyższego jest przedstawiona obszernie, metodycznie teoria funkcji jednoznacznych. Zagadnienia dotyczące funkcji wieloznacznych są podane raczej dodatkowo, informacyjnie. Dzieło dzieli się dość wyraźnie na dwie części obejmujące odpowiednio rozdziały I-X i XI-XVII. Część pierwsza zawiera elementarny kurs teorii funkcji: liczby i funkcje zespolone, zbiory punktów na płaszczyźnie, pochodną i całkę funkcji zespolonej, wzór całkowy Cauchy'ego, szeregi potęgowe i szeregi Laurenta, funkcje całkowite i meromorficzne, funkcje eliptyczne, wiadomości wstępne o funkcjach analitycznych wieloznacznych. Część druga dotyczy nowych metod teorii funkcji i zawiera: odwzorowania konforemne obszarów jednospójnych i wielospójnych, aproksymację funkcji analitycznych, własności brzegowe funkcji analitycznych, wiadomości o funkcjach jednokrotnych, wiadomości o funkcjach harmonicznych, wstęp do teorii funkcji dwóch zmiennych.

Materiał zawarty w książce jest obfity. Orientuje on w szerokim zakresie o ważniejszych wynikach i metodach, które uzyskały stałe miejsce w teorii funkcji; nieraz o zupełnie nowych, jak na przykład rezultaty z teorii aproksymacji, z teorii wielomianów ekstremalnych i funkcji jednokrotnych. Bibliografia dzieł cytowanych obejmuje 126 pozycji, w tym 32 powojenne.

Wykład jest jasny i ładny językowo. Pojęcia, twierdzenia i dowody podawane są zwięźle i sugestywnie z wielkim talentem dydaktycznym. W dziesięciu pierwszych rozdziałach podane są liczne i trafnie dobrane zadania wraz z rozwiązaniami. W drugiej części niestety nie ma ćwiczeń. Obok tego podano w dziele dużo interesujących przykładów, które we właściwych momentach ilustrują teorię. To samo dotyczy 175 rysunków podanych w tekście.

Pewną wadą książki jest niedostateczne wyodrębnienie i opracowanie strony topologicznej, co odbija się ujemnie na ścisłości niektórych dowodów. Podobnie należałoby zastąpić szkice dowodów pełnymi dowodami albo odsyłaczami do prac specjalnych.

Książka może być różnorodnie wykorzystana, a mianowicie: jako podręcznik dla studentów (przy ograniczeniu się do rozdziałów I-X, XII, XIII, XV, XVI); jako podręcznik częściowo podstawowy, częściowo zaś informacyjny, dla studiujących w szerszym zakresie teorię funkcji; wreszcie jako cenna pomoc dla wykładających i prowadzących ćwiczenia z teorii funkcji.

Z. Charzyński

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego